

[Bruun de Neergaard.]

statsminister Stauning var fiskeriminister — mente man at kunne klare fiskeriets finansiering gennem fiskeribanken. Det, der er sket ved denne anden lovgivning, som nu er klistret på, er i virkeligheden, at man har benyttet en ekstraordinær foranstaltning fra krigens tid til at udbygge en ny långivning ved siden af fiskeribankens; og som jeg nøjagtigt påviste i mit indlæg under første behandling, har staten derved ikke alene ydet en håndsrekning, men også været med til at skabe et yderligere behov for og forventning om statsstøtte. Det er denne ekstraordinære lovgivning, som mit parti mener at vi på et tidspunkt, da forholdene for fiskerierhvervet er nogenlunde tålelige, kan ophæve og føre tilbage til den ordinære finansieringsform gennem fiskeribanken; og vi er villige til at tage hele fiskeriets finansiering op til en tilbundsgående drøftelse.

Det er muligt, at jeg ikke har den samme erfaring som den højtærede fiskeriminister med hensyn til finansiering af fiskeriet. Den højtærede fiskeriminister siger, at den ordning, jeg har foreslået, er både dyrere og ringere end den nugældende. Jeg vil give den højtærede minister ret i, at den er dyrere, for så vidt som den kræver, at man skal betale dagsrenten for vedkommende lån, men på anden måde kan den vist ikke siges at være dyrere, og at den skulle være ringere, kan jeg slet ikke erkende.

Det konservative folkeparti ønsker ikke at yde direkte tilskud til erhvervene. Vi er kun interesseret i, at erhvervene får den størst mulige fremgang, og i at skabe sådanne rammer i vor lovgivning, at en sådan fremgang bliver mulig.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen):

Man kan naturligvis godt sige, at der er tale om en ekstraordinær lovgivning, fordi fiskeriet, da man i 1932 gennemførte loven om fiskeribanken, havde en helt anden karakter, end det nu har, men de tre vigtige grunde, jeg understregede, er netop bevis på, at det ikke i egentlig forstand er en ekstraordinær lovgivning, men en lovgivning, der er nødvendig, for at staten kan sikre sig en udvikling, som den må være interesseret i.

Jeg anerkender naturligvis, at de konservative vil stemme for lovforslaget om

fiskeribanken, men jeg beklager meget, at de på grund af disse noget principielle synspunkter mener helt at kunne se bort fra lovgivningen om lån til nybygning af fiskerfartøjer. Jeg finder anledning til at citere, hvad det ærede medlem hr. Fibiger sagde den 11. februar 1949 under behandlingen af netop denne lovgivning — det står i folketingets forhandlinger 1948-49, sp. 2798 —:

„Hvis det kan hjælpe nye, unge fiskere til at komme i besiddelse af et fiskerfartøj, forekommer det mig også at være nødvendigt, at man fortsætter lovgivningen.“

Noget af det, jeg lægger mest vægt på, og som har størst betydning for fiskerierhvervets udvikling, er, at der åbnes mulighed for de unge for at få foden på eget dæk, og jeg mener derfor, at de konservative vurderer hele denne situation forkert og skader en udvikling, som er i gang. Der er her ikke tale om tilskud, men om lån, der praktisk talt til 100 pct. bliver betalt tilbage af erhvervet.

(Kort bemærkning).

Bruun de Neergaard: Jeg hørte med interesse de tre grunde, den højtærede fiskeriminister opremsede som støtte for den lovgivning, vi behandler; men for mig at se er der ingen af disse grunde, der taler imod, at denne udlånsvirksomhed ikke lige så godt kunne ske igennem fiskeribanken. Jeg har netop fremhævet, at fiskeriet på grund af sine særlige forhold har et særligt lånebehov, og at vi også fra konservativ side vil være med til at tilfredsstille dette lånebehov.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg noterede mig, at det ærede medlem for lidt siden sagde, at de konservative ikke havde særlig lyst til at genere fiskerierhvervet, og det er jeg naturligvis meget glad for, men jeg ville have været gladere, hvis de så også opfyldte deres eget ønske om ikke at genere, for lige meget hvordan man vender og drejer det, vil en omlægning fra det her foreslåede til det, det ærede medlem har gjort sig til talsmand for, betyde en forringelse og en fordyrelse for fiskerierhvervet, og det mener jeg ikke tiden er inde til.